

ΑΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ *

29. « Ἀρκετὰ μακρὸν χρόνον ἡ ἐπίμονος ὑπομονὴ
» τῶν ἐπάλαισε κατὰ τῆς μαχίας τῶν κυμάτων καὶ
» τῆς σκληρότητος τῶν οὐρανῶν, κατὰ τῶν ἀνέμων
» καὶ τῶν τρικυμιῶ. Ἐπιθυμῶ ὅπως ἡ εἰρήνη καὶ
» ἡ φιλοξενία τοὺς ὑποδεχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀφρικανικῆς
» παραλίας, ἵνα ἐπισκευάσωνιν αὐτόθι τὰ πλοῖα τῶν
» καὶ πλήρεις νέας δυνάμει, ἐπαναλάβωσι τὴν ἑδὸν
» τῆς ἐνδοξοῦ θαλασσοπορίας τῶν ».

30. Ταῦτα εἰπόντος τούτου, οἱ θεοὶ ἤρξαντο τῆς
συζητήσεως. Αἱ γυνῶμαι ὑποστηρίζονται καὶ ἀντικρου-
νται. Ὁ Βάχχος, καταφοβήθεις ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ
Διός, ἐγείρεται μετὰ θυμοῦ κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ Λού-
σου, διότι, ὦν τῆς Ἀσίας θριαμβευτῆς, μετ' ἀπερχείας
ἦδη βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν ἀντιπάλους.

31. Ὁ Βάχχος εἰεμάθει παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅτι ἐκ
τοῦ βάθους τῆς Ἑσπερίας θά ἤρχετο ποτε διὰ τῆς
Μεγάλης Θαλάσσης πολεμικός τις λαὸς νὰ ὑποτάξῃ
ἀπάσας τὰς ὑπὸ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ περιβρεχομένας
ἀκτὰς, ὅτι νέοι ἄλλοι θὰ ἐπεσκίαζον ἀρχαίας δόξας
καὶ τὴν ἑαυτοῦ μεθ' ὧν τῶν ἄλλων. Δὲν διαβλέπει
ἡ μετὰ θλίψεως τὴν ἀπώλειαν δόξης, ἥς τὴν μνήμην
ἐσρτάζει ἀκόμη ἡ Νύσα (1).

32. Ἡ δόξα αὐτῆ ἀλλοτε ἠπειλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου, ἀλλ' αἱ νίκοι τοῦ Μακεδόνα δὲν ἡδυνήθησαν
ν' ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τοῦ Βάχχου τὸ ὄνομα τοῦ νικη-
τοῦ τῶν Ἰνδιῶν, τὸ περίφημον τοῦτο ὄνομα, δι' οὗ
ἐχαίρισθη οὗτος παρ' ὧν τῶν κατοίκων τοῦ Παρ-
νασσοῦ. Ζωηρότεροι ἀνησυχίαι τὸν πιέζουσι τὴν στιγ-
μὴν ταύτην: φοβεῖται μὴ τὸ ὑπὸ πτόν ὕδωρ τοῦ Λη-
θαίου παρασύρῃ διὰ παντός τὰς δάφνας του, ἐὰν ἡ
γῆ τῆς ἀνατολῆς ἐγγιχθῇ ὑπὸ τῶν πολεμιστῶν τῆς
Λυσιτανίας.

33. Ἡ Ἀφροδίτη λαμβάνει θαρραλέως τὴν υπερά-
σπισιν τῶν. Ἡ Ἀφροδίτη πρὸ πολλοῦ καιροῦ τοὺς
εὐνοεῖ καὶ τοὺς ὀδηγεῖ. Ἰδοῦσα τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐκ-
δηλωθεῖσαν ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς Τιγγιτάνης, ἀγάλλεται
ἐπανευρίσκουσα εἰς αὐτοὺς τὰς ἡρωϊκὰς ἀρετὰς τῶν
τόσον προσφίλων αὐτῆς Ῥωμαίων, καὶ μέχρι τῆς
μόνον κατὰ τι μεταβληθείσης γλώσσης (2) τῶν
ἀρχαίων τούτων κυρίων τοῦ κόσμου.

34. Μυστικὸν καὶ ἰσχυρότερον ἀκόμη αἶτιον τὴν
παρακινεῖ εἰς τὴν αἰσίαν ἐκβάσιν τῆς ἐπιχειρήσεως
τῶν. Τῇ εἶχε προρηθῇ, ὅτι ἡ θεὰ τῆς ὠραιότητος θὰ
ἐθασιεύειν ἐφ' ὧν τῶν μερῶν, ἐφ' ὧν θὰ ἐξετείνετο
τὸ κράτος τῶν. Οὕτω ὁ θεός, ὅστις φοβεῖται περὶ
τῆς δόξης του, καὶ ἡ θεὰ, ἥτις ἐπεδίωκε νέας τιμὰς,

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου τεύχους.

1) Ἀρχαία πόλις τῆς Ἰνδίας, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κορή-
σου, παρὰ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰνδῷ, ὀνομαζομένη
σήμερον Νάγγαρ. Ἡ πόλις αὕτη ὑπῆρχε κατὰ τὴν μυθολο-
γίαν ἡ εὐνοουμένη διαμονὴ τοῦ Βάχχου, τοῦ ἄλλως Διον-
σου ὀνομαζομένου, εἰς τὸ δεύτερον συνθετικὸν μέρος τοῦ
ὅπου ὀρεῖται τὸ ὄνομά της.

2) Κατὰ τὸν Κερβάντην καὶ τὸν Λαπὲξ δὲ Βέγγαν, Ἰσπα-
νοὺς ἀμφοτέρους, ἡ πορτογαλικὴ γλῶσσα τυγχάνει πλησιε-
στέρα πάσης ἄλλης πρὸς τὴν λατινικὴν.

συνεχοῦντο ἐν τῇ ζωῇ καὶ διαιροῦσι τοὺς ἀθανά-
τους ταύτη πάλῃ.

35. Ὃταν ὁ μανιώδης Νότος καὶ ὁ ἀκάθεκτος Βορ-
ρᾶς ἐπιπίπτωσιν ἐπὶ γῆ-αίου δάσους, τὸ ὄρος στένει,
τὰ δέντρα θραύονται, τὰ φύλλα ἵπτανται σκορπιζό-
μενα εἰς τοὺς αἰθέρας, ὑπόκωφος κρότος διαχέεται καὶ
μουκάται: ὅλαι αἱ κορυφαὶ τοῦ δάσους φαίνονται συν-
ταρασσόμεναι. Οὕτως ὁ σειόμενος Ὀλύμπος ἀντήχει
ἐκ τῆς διενέξεως τῶν θεῶν.

36. Ἐξ ὧν τῶν φίλων τῆς θεᾶς, ὁ Ἄρης ἦτο ὁ
ἐνθερμότερος. Ἡ δίκη τῶν ἡρώων ἐθεωρήθη ὡς ἰδία
αὐτοῦ δ-κη ἴσως δὲ ἀκόμη καὶ ἀρχαία ἀνάμνησις ἀφυ-
πνίσθη ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ἐγείρεται. Σκυθρωπὸς καὶ
ὀργίλος εἰσπτεὶ πρὸς τὰ ὀπισθεν τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους
πάλλουςαν μεγίστην ἀσπίδα, καὶ ὕψων μετ' ἀγερω-
χίας τὸ προσκίπιν τῆς ἀδαμαντίνης περικεφαλᾶίας
του, προχωρεῖ πάνοπλος πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Διός.
Διὰ φοβεροῦ βραχίονος ὑπεγείρει τὴν λόγχην του.
Αὕτη δὲ πίπτουσα πλήττει τὰς βαθμίδας τοῦ θρό-
νου. Ἐσείσθη ἐκ τούτου ὁ οὐρανός, τοῦ δὲ Ἀπόλ-
λωνος φοβηθέντος, ὠχρίασαν ἐπὶ μίαν στιγμὴν αἱ ἀ-
κτίνες του.

37. — « Πάτερ τῶν θεῶν, ἀνέκραξεν ὁ Ἄρης, σύ, οὐ-
» τινος ἡ θέλησις εἶναι νόμος τοῦ σύμπαντος, σύ, ὃν
» τσακίς εἶδεν ὁ Ὀλύμπος: νὰ χειροκρατῇ τὴν ἀν-
» δρείαν τῶν Λυσιτανῶν ἐν τῇ ἀκαταπανήτῳ αὐτῶν
» καρτερίᾳ, ἐὰν σύ αὐτὸς ἐφύσησας εἰς τὴν ψυχὴν τῶν
» τὸν πρὸς τὴν δόξαν τοῦτον ἔρωτα, τὸν παρασύροντα
» αὐτοὺς πρὸς ἕτερον ἡμισφαίριον, σπεῦσε νὰ θέσῃς
» τέρμα εἰς ἀνωφελεῖς συζητήσεις.

38. « Ἡ γνώμη τοῦ Βάχχου εἶναι ὑπόπτως, διότι
» ἀνήσυχος ζηλοτυπία παραπλανᾷ τὸ λογικόν του.
» Ἐγείρεται καὶ καταφέρεται κατὰ τῶν ἀπογόνων ἡρω-
» ος, ὑπάρξεντος ἄλλοτε συστρατιώτου του καὶ φίλου
» του! Ἐπικαλεῖται κατ' αὐτῶν τὴν ὀργὴν σου, αὐτὸς
» ὅστις ὤφειλεν ἐνταῦθα νὰ τοὺς υπερασπίσῃ. Ἀλλ'
» ἀφώμεν αὐτὸν νὰ παρῇ εἰς τὴν παροδικὴν μα-
» νίαν του. Ἡ ἐπιθυμία μεταίως θὰ προσέβαλλε τὰ
» τέκνα τοῦ Λούσου: Ὁ θρίαμβός των εἶναι ἐξησφα-
» λιτμένος, διότι ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸν Δία καὶ
» τὰς Μοίρας.

39. « Ἰσχυρὲ θεέ, ἡ σοφία σου ὠμίλησε: εἶπε νὰ
» ἐκπληρωθῶσιν οἱ χρησμοὶ σοῦ. Ἡ ἀστάθεια εἶναι
» κτήμα τῆς ἀδυναμίας. Διάταξε, ὅπως ὁ Ἑρμῆς,
» ταχύτερος βέλους καὶ ἐλαφρότερος ἀνέμου κατέλθῃ
» ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ στόλου καὶ ὀδηγήσῃ αὐτὸν παρὰ
» φιλοξένῳ λαῷ, οὗτινος αἱ εἰλικρινεῖς πληροφορίαι θὰ
» δυνήθωσιν ἐπὶ τέλους νὰ τὸν ὀδηγήσωσι πρὸς τὰς
» χώρας τῆς Ἀνατολῆς ».

40. Οὕτως ὠμίλησεν ὁ Θεὸς τοῦ πολέμου. Ὁ Ζεὺς,
εἰς ἔνδειξιν συναινέσεως, ἔκλινε τὴν μεγαλοπρεπῆ κε-
φαλὴν, ὁ δὲ Ὀλύμπος εὐωδίασεν ἐξ ἀμβροσίας. Αὐ-
τοστιγμὴ πάντες οἱ θεοὶ ἔκυψαν τὸ μέτωπον ἐνώ-
πιον τοῦ κυρίου τοῦ κεραυνοῦ, καὶ πατώντες καὶ πάλ-
ιν τὸν καθαρὸν κρύσταλλον τῶν οὐρανῶν, ἐπανήλθον
εἰς τὰς χώρας καὶ τοὺς κόσμους, ἔνθα ἐνσχόουσι τὴν
δύναμίν των.

41. Ἐν τούτοις οἱ πολεμοχαρεῖς Ἀργοναῦται ἤκο-
λούθουν εἰρηνικῶς τὴν πορείαν των μεταξὺ τῆς Μα-

δαγασκάρας καὶ τῆς αἰθιοπικῆς ἀκτῆς. Ὁ νότος ἔφηνεν ὅπισθεν των καὶ ἡ ἀνατολὴ ἔλαμπε δεξιὰ των. Ὁ θεὸς τῆς ἡμέρας ἔφλεγε τότε τοὺς ἀστεροειδεῖς ἰχθύς, οἵτινες ἔπλεον εἰς τοὺς αἰθέρας κρεμάμενοι ἀπὸ τῆς ἀξιομνημονεύτου ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ υἱὸς τῆς εἰς τὴν θῆαν τοῦ γίγαντος Τυφῶος ἐκρύπτοντο ἐκ τρόμου ὑπὸ τὰ ὕδατα. (1)

42. Οἱ ἄνεμοι δὲν εἶχον ἡ πνοὰς καθαρὰς καὶ λεπτὰς. Ἡδύναντο νὰ εἴπῃ τις, ὅτι μετεῖχον τοῦ μυστικοῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅτι ἐσέβοντο τοὺς φίλους αὐτῶν. Ὁ ἄηρ ἦτο ἥρεμος, τὸ κύμα ἤσυχον, ὁ οὐρανὸς ἀνεφέλος. Ἡδὴ οἱ ἥρωες εἶχον διέλθει τὴν θάλαυσαν ἄκραν τὴν ἄλλοτε ὀνομαζομένην ἀκρωτήριον τοῦ Πράσου, (2) ὅτε νέαι νῆσοι παρῶσι δαθήσαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των.

43. Τὰ περὶ παιζόντα κύματα ἐφαίνοντο, ὅτι δὲν ὕραινον ἡ ἐρήμους ἀκτὰς. Ὁ Γκάμας, ὁ ἀρχηγὸς τῶν πολεμιστῶν, διηνεκῶς ὦν ἀπησχολημένος ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ, πρὸς δὲ ἡ τύχη καὶ ἡ ἀδρεία ἐκάλουν αὐτόν, ἡτοιμάζετο ν' ἀφήσῃ ὅπισθεν τοῦ γῆν, ἣν ἐνόμιζεν ἀκατοίκητον, ἀλλ' ἀπρόοπτον θέαμα μετέβαλεν ἀμέσως τὴν ἀπόφασίν του.

44. Ἐκ τῆς μάλλον γειτνιαζούσης πρὸς τὴν ἀκτὴν νήσου ἤρχοντο ἐλαφραὶ λέμβοι, ἐστολισμένοι διὰ πλατέος ἱστίου. Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει των γενικὴ κίνησις διαχέεται ἐπὶ τοῦ στόλου. «Ὅλα τὰ βλέματα, ὅλαι αἱ σκέψεις διεσπένονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου: — «Ποῖος εἶναι ἄρα γε ὁ νέος οὗτος λαός;» διηρώτουν μεταξὺ τῶνοι Πορτογάλλοι. «Ποῖα τὰ ἔθνη του, ἡ θρησκεία του καὶ οἱ νόμοι του;»

45. Τὰ ταχέα ἀκάντια ἐφαίνοντο ἀπλούμενα ἐπὶ τῶν κυμάτων. Τὸ στενὸν καὶ εὐκίνητον σχῆμά των ἠνύσε τὴν ὁρμὴν των. Φύλλα φοινίκας ἐπιτηδῶς συννεραμμένα ἐσχημάτιζον τὰ ἱστία των. Ἡδὴ διέκρινον εὐκρινῶς τοὺς νησιώτας. Τὸ μελαψόν των πρόσωπον ἐμαρτύρει τὴν παλαιὰν ἀφροσύνην τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ πυρπολήσαντος ἐν τῇ πορείᾳ του τὰς χώρας, ἃς εἶχεν ὑποσχεθῆναι νὰ φωτίσῃ. Ἡ Ἡριδανὸς τὸ ἐνθυμείται καὶ ἡ Φαέθουσα στενάζει εἰσέτι ἐκ τούτου.

46. Ὁδὸν ἐκ λευκοῦ βάμβακος πεποικιλμένη διὰ διαφόρων χρωμάτων ἀνεδιπλοῦτο περὶ τοῦ σώματος των, ἡ αἰωρουμένη ἐκ τοῦ βραχίονός των, ἐπανεπίπτεν ὡς κυμαίνόμενος τελαμῶν. Ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι τῆς κεφαλῆς ἦσαν γυμνοί. Κίχες ἐκάληπτε τὸ μέτωπόν των, ἦσαν ὀπλισμένοι δι' ἐγγχειριδίων καὶ σπάθων καὶ ἐκινούντο ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς μαυριτανικῆς σάλπιγγος.

47. Οἱ κινούμενοι τελαμόνες των, αἱ ἀνυπονησίαν ἐμφαίνουσαι χειρονομίαι των, εἰδοποιῶν τοὺς πολεμιστὰς νὰ τοὺς περιμείνῃσι, Ἀλλ' ἥδη οἱ Πορτογάλλοι ἔστρεφον τὴν πρῶρὴν των πρὸς τὰς νήσους. Ὁ ναύτης ἐπέδεικνυε τὴν αὐτὴν χαρὰν, ὡς ἐὰν ἤγγιζε τὸ τέμα των κόπων του. Μετ' ὀλίγον τὰ ἱστία συνεστάλησαν, ἡ μεγάλῃ κεραὶ προσκλίνει, ἡ ἄγκυρα

πλήττει τὴν θάλασσαν μετὰ μεγάλου πατάγου καὶ κύματα ἀνεπήδησαν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς. (1)

48. Μόλι: εἶχον σταθῇ τὰ πλοῖα καὶ οἱ νησιῶται: ἀνῆλθον ἐπ' αὐτῶν διὰ τῶν σχοινίων. Ὅλοι των αἱ κινήσεις ἐνέφαινον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν χαρὰν. Ὁ Γκάμας τοὺς ὑποδέχεται μετ' ἀγαθότητος. Τράπεζαι ἐστήθησαν, διαφανὴ κύπελλα ἐπλήσθησαν καθαροῦ καὶ ἀφρίζοντος οἴνου, ἡ εὐχάριστησις διεγράφετο ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν φλογῶν τοῦ Φαέθωνος μελάγγρων προσώπων των.

49. — «Πόθεν ἔρχεσθε; Ποῖοι εἰσθε;» Ἡρώτων οἰκείως τοὺς Πορτογάλλους οἱ ἐνθαρρυνθέντες συνδαιτιμόνες των. «Ποῖα εἶνε ἡ πατρίς ὑμῶν; Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ναυσιοπολείας ταύτης; Ποῖαι θάλασσαι ἐφέρον ὑμᾶς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἀκτῶν;» (2) Ὁμίλουν τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀράβων, τὴν γνωστότατην ἄλλοτε παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἑσπερίας. Φρόνιμος ἐπιφύλαξις συνοδεύει τὴν ἀπόκρισιν των πολεμιστῶν: — «Ἐξμεθα Πορτογάλλοι, λαὸς τῆς Δύσεως Ζῆ- τοῦμεν ἀνατολικὰς χώρας.

50. «Διετρέξαμεν ἀπὸ βορρᾶ πρὸν νότον τὴν ἀχά- νη ταύτην θάλασσαν, τὴν περιλούσαν τὰς ἀκτὰς τῇ: Ἀφρικῆς. Νέοι οὐρανοὶ ἐλαμψαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, νέαι χώραι ἐπλήσαν τὰ ἡμέτερα βλέματα. Τὰ κύματα καὶ ἡ ἀπειρία αὐτῶν δὲν δύνα- ναι νὰ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς. Προσφιλὴς μονάρχης, ὁ βασιλεὺς τοῦ Τάγου, διέταξε, ἡμεῖς δὲ θὰ κατηρ- χόμεθα μέχρι τῶν ἀβύσσων τοῦ Ἀχέρωνος, ἵνα τὸν εὐχαριστήσωμεν.»

51. «Κατὰ δικταγὴν τοῦ χωροῦμεν πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰνδοῦ. Χάριν αὐτοῦ διασχιζόμεν θαλάσσας, γνωστὰς μόνον εἰς τὰ κοίτη τοῦ Ὀκεανοῦ. Εἶπατε ἡμῖν ἥδη, καλοὶ νησιῶται, εἶπατε ἡμῖν μετ' εἰλι- κρινείας, τίνες εἰσθε, ποῖα εἶναι ἡ νῆσος αὕτη, εἴ ἢς ἐξέρχεσθε καὶ ποῖοι ὁρῶσι ἀγνοοῖ πρὸς τὰς ἀκτὰς, ἃς ἐπιζητοῦμεν;»

52. Εἰς τῶν νησιωτῶν ἀπεκρίθη: — «Ἡ χώρα αὕτη δὲν εἶναι ποσῶς ἡμέτερα. Ὁ κατοικῶν αὐτὴν λαὸς εἶναι τοιοῦτος ἀκομή, οἷος ἐξῆλθε τῆς φύσεως του: Ζῆ ἄνευ καλλιεργείας καὶ ἄνευ νόμων. Ὅσον δὲ δι' ἡμᾶς, τοὺς ὑπὸ τῆς σοφίας φωτιζομένους, ἀκο- λουθοῦμεν τὸν ἱερὸν νόμον, τὸν διδασκόμεντον ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἀπογόνου τοῦ Ἀδράμ, (3) ὑπὸ τοῦ κατα- κτητοῦ ἐκείνου προφήτου, ὅστις ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας καὶ πατρὸς εἰδολῶ λάρου, καὶ ἐπικρατεῖ σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ.

53. «Ἡ νῆσος, ἣν βλέπετε, ἡ Μοζαβική δὲν εἶνε ποσῶς ἀξιοσημειωτος διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐξοχρᾶλλίζει εἰς τὰ τέκνα τοῦ Μωάμεθ τὴν θαλάσ- σοπαρὴν ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς Κιλίας, (4) τῆς Μομπάκης καὶ τῆς Σοφάλας (5) Τὸ ἐμπορικὸν συμ- φέρον κρατεῖ ἡμᾶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν θαλασσῶν, οἱ-

(1) Sanguine tum credunt, in corpora summa vocat. Aethiopum populos nigrum traxisse colorem.

(Μεταμορφώσεις Ὀδίου II στιχ. 225).

(2) Juvenes quae causa subegit.

Ignotas? tentare vias? quo tenditis inquit.

Qui g'u? unde domo?

(Βιργιλίου Αἰνιάς VIII στ. 112—114.)

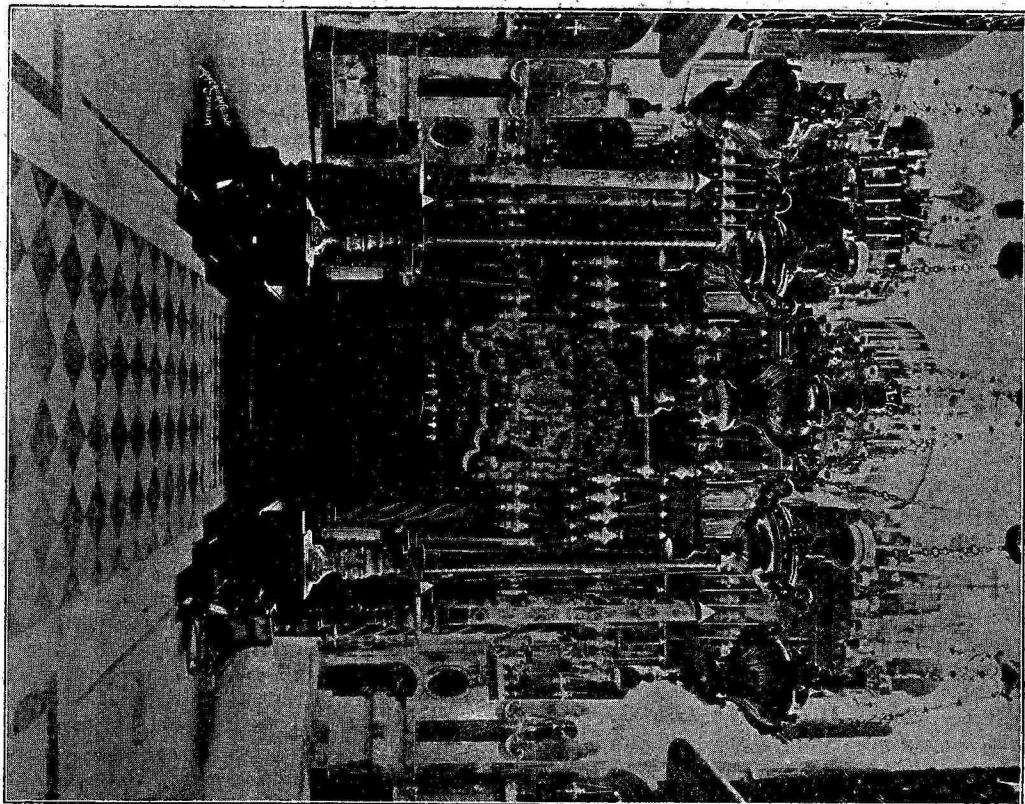
3) Κατὰ τὸν Καρμένος ὁ Μωάμεθ κατατάσσεται ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας, τῆς Ἀγαρ, καὶ πατρὸς εἰδωλολάτρου, ἑλόντα νὰ χαρακτηρήσῃ τὴν θρησκείαν του ὡς ὑψίμα ἑβραϊκῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἀρραίας λατρείας τῶν Ἀράβων.

4) Κιλία (37η 26' μῆκ. ἀν. καὶ 8η 41' πλάτ. μεσημ.) πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαίου ὀμωνύμου βασιλείου.

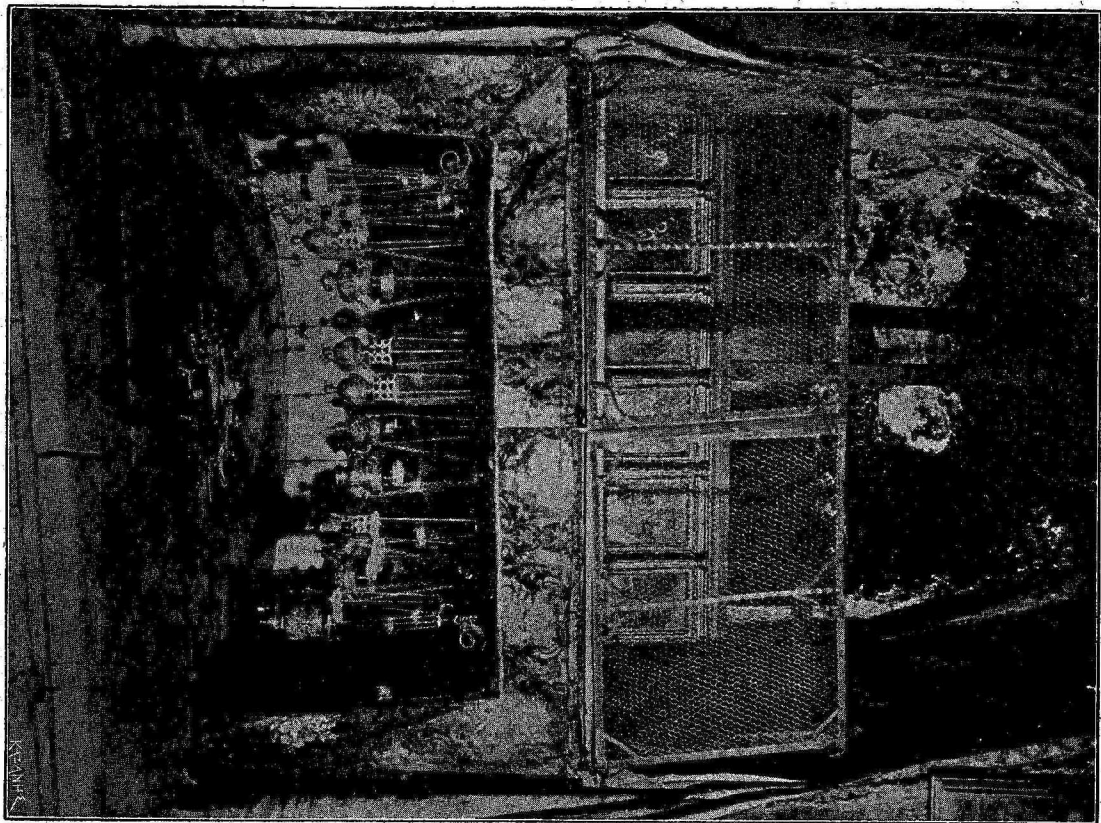
5) Σοφάλα, καίμενη ἐπὶ τοῦ ὀμωνύμου ποταμοῦ, 900 χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῆς Μοζαβικῆς. (33. 6' μῆκ. ἀν. καὶ 20. 11' πλ. μεσημ.)

1) Κατὰ τὸν πόλεμον τῶν γιγάντων κατὰ τῶν θεῶν, ἡ Ἀφροδίτη ἔφυγε μετὰ τοῦ υἱοῦ της, φθάσαντες δὲ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου καὶ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τοῦ Τυφῶος ἐπρίσθησαν ἐντὸς τῶν κυμάτων καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ δύο ἰχθύων, οἵτινες τοὺς μετέφερον εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην. Ἡ Ἀφροδίτη εὐγνωμονοῦσα διὰ τὴν ἐκδούλευσιν ταύτην, ἐτοποθέτησεν ἀμφοτέρους τοὺς ἰχθύς τούτους ἐν τῷ οὐρανῷ, οἵτινες σχηματίζουσι τὸν τελευταῖον ἀστερισμὸν τοῦ ζωδιακοῦ.

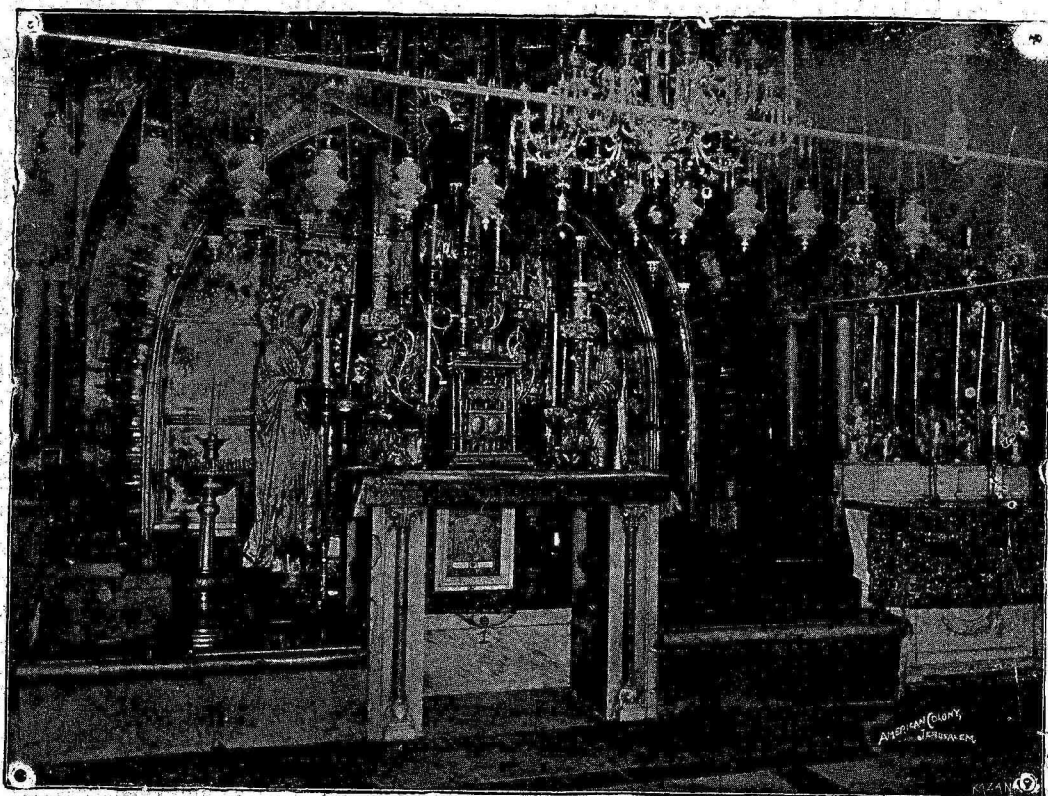
2) Τὸ ἀκρωτήριον τοῦτο ὀνομάζεται σήμερον ἀκρωτήριον Δελγκάδον (Delgado) καὶ εὐρίσκεται ἐν τῇ 10ῃ μοίρᾳ νοτίου πλάτους, εἰς τὸ ἄκρον τῆς Ζαντιβάρης, πρὸς τὴν Μοζαβικήν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὸ ὀνόμαζον Πράσον, εἶναι δὲ τοῦτο τὸ Πράσιον Ἀκρωτήριον τῆς Ζαντιβάρης.

Τὸ Ἱερόν Κουβούκλιον

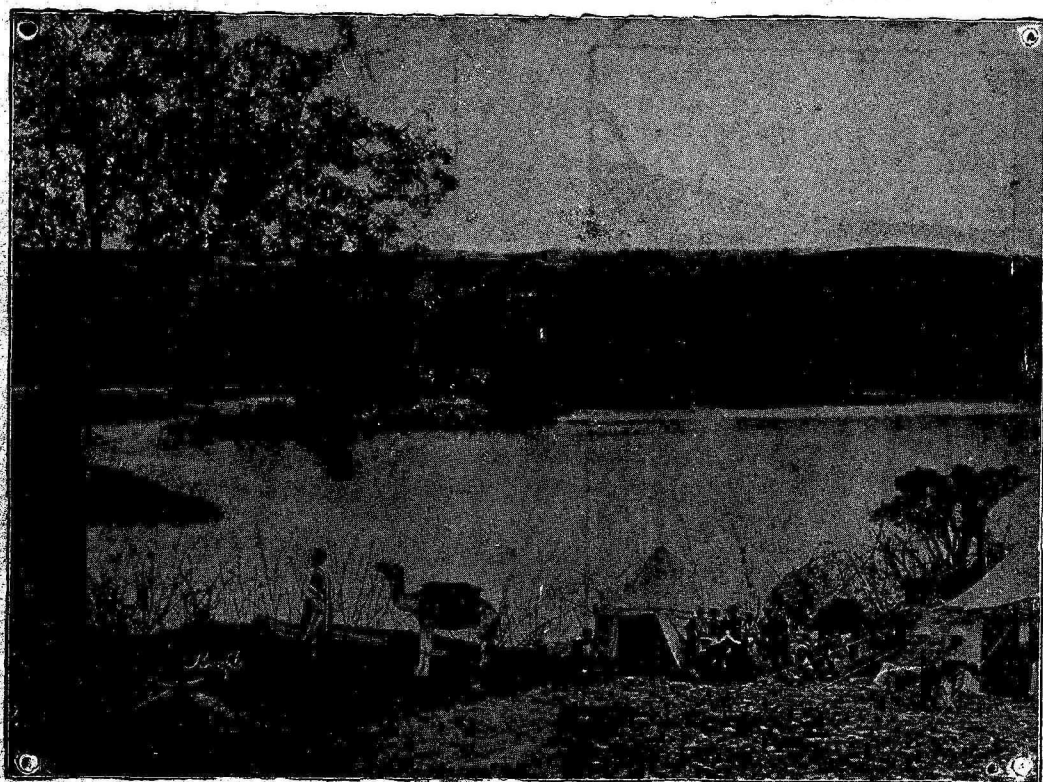

Ὁ Πανάγιος Τάφος

Γολγοθᾶς

(Ἡ δὴ ἐν ἡ ἐνεπλάγη ὁ Στενός)

Αἱ ἔχθαι τοῦ Ἰορδάνου

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

» τινες ἐν τῇ ἀγρίᾳ αὐτῶν ἀνεξαρτησίᾳ, ἔχουσιν ἐγ-
» καταλείψει ἡμῖν λιμένας, ὧν τὴν χρῆσιν ἡγνόςουν,
» καὶ γαίᾳς, ἃς δὲν ἐκαλλιέργουν.

54. «Θὰ εὗρητε μεταξύ ἡμῶν πλοηγούς, γνωρί-
» ρίζοντας νὰ ὁδηγήσωιν ὑμᾶς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ὑδά-
» σπιδος,(1) πρὸς τὰ ὠραῖα ἐκεῖνα μέρη, ἅτινα ἀπὸ
» τόσον μακρὰν ἔρχεσθε νὰ ἐπισκεφθῆτε. Ὁ κυβερ-
» νήτης τῆς Μοζαμβικῆς εἶναι ὁ φίλος τῆς ἀνδρείας
» καὶ ὁ προστάτης τῶν πολεμιστῶν, καὶ δταν ὑμᾶς
» ἴδῃ — μὴ ἀμφιβάλλετε ποσῶς — θὰ προσφέρῃ ὑμῖν
» πᾶσαν βοήθειαν γενναῖόφρονος φιλοξείας »

55. Μετὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, ἀκολουθηθεὶσαν
ὑπὸ ἀμοιβαίων διαβεβαιώσεων εἰλικρινοῦς φιλίας, ὁ
Μαῦρος καὶ οἱ σύντροφοί του κατῆλθον εἰς τὰς λέμ-
βους τῶν. Ἡ ἡμέρα ἐκλίνε πρὸς τὴν δύσιν της, ὁ δὲ
Φοῖβος, καταβεβλημένος ὑπὸ τοῦ καμάτου τῆς πορείας
του, κατήρχετο ν' ἀναπαυθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς
Ἀμφιτρίτης, ἀφίπων τὴν φροντίδα τοῦ φωτισμοῦ τοῦ
σὺμπαντος εἰς τὴν ἀδελφὴν του.

56. Δυσπερίγραπτος ἐντύπωσις εὐτυχίας ἐναπέ-
μεινεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Πορτογάλλων. Ὁ ὕπνος τὴν
νύκτα ἐκείνην οὐδ' ὅπως ἤγγισε τὰ βλέφαρά των. Ὅτε
μὲν ἔβλεπον τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν καθισταμένην δυαλὴν
ἐνώπιόν των, ὅτε δὲ ἐπανήγαγον τὴν σκέψιν των ἐπὶ
τῶν παραδόξων ἡθῶν καὶ τοῦ πνεύματος ἔθνους, ὅπερ,
διασκορπισθὲν μετὰ τῶν πεπλανημένων δοξασιῶν του
εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ

1) Ποταμὸς τῶν Ἰνδιῶν, Δζελέμ σήμερον ὀνομαζόμενος,
παρὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἀλέξανδρος ἐνίκησε τὸν Πόρον.

ὡς ὁδηγὸς ἐν Ἀνατολῇ εἰς τοὺς θαλασσοπόρους τοῦ
Τάγκου.

57. Ἡ Φοῖβη ἔλαμπεν ἐντὸς τῶν αἰθέρων, καὶ διὰ
τῶν φαεινῶν ἀκτίνων της ἐπηργύρου τὴν ἐπιφάνειαν
τῶν κυμάτων. Ὁ οὐρανὸς ἐστολισμένος δι' ἀστέρων,
παρίστα εἰκόνα πεδίου σπαρμένου δι' ἀνθέων. Οἱ ἄνε-
μοι ἐκοιμῶντο ἐν ταῖς βαθύταις φυλακαῖς, οἱ δὲ φρουροὶ
ἐξηκολούθουν ν' ἀγρυπνῶσι προσεκτικοὶ μετὰ τῆς
συνήθους φρονήσεώς των.

58. Ἀλλ' ἄμ' ὡς ἡ Ἥως ἤρξατο διασκορπίζουσα εἰς
τοὺς αὐρανοὺς τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ῥόδα τῆς κόμης της,
μόλις ἀνήγγειλε τὴν ἀφύπνισιν τοῦ θεοῦ τῆς ἡμέρας,
ἅπας ὁ στόλος ἐκαλύφθη ὑπὸ πλουσιῶν χρωμάτων,
ἐλαφρῶν σημαῖν, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐλεύσεως
τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μουσουλμάνων.

59. Εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν ἀκτὴν καὶ διέσχισε τα-
χέως τὰ κύματα, φέρον εἰς τὸν στόλον ὕδωρ καθαρὸν
καὶ νωπὰ τροφίμα. Ἐθεώρει τοὺς Λουσιανούς, ὡς τινα
τῶν πολεμικῶν ἐκείνων λαῶν, οἵτινες ἐκ τῶν ὀχ-
θῶν τῆς Καπτίας θαλάσσης εἶχον ἀναχωρήσει ἄλλοτε
πρὸς κατάκτησιν τῆς Ἀσίας καὶ οὐς αἱ Μοῖραι κατέ-
στησαν κυρίους τοῦ κράτους τοῦ Κωνσταντίνου.

(Ἐπεται συνέχεια)

Μετάφρασις Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

★ ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ ★

Ὁ Ναὸς τῆς Παναγίας

Ἑλαία ἀρχαιότατη τῆς Γεσθημανῆ